

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6025/2025
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић, Добриле Страјина, Надежде Видић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Богдан Милошевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Владимир Стојановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 269/24 од 12.12.2024. године, у седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 269/24 од 12.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 269/24 од 12.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 789/2022 од 23.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле, којим је тражила да суд туженог обавезе да јој на име накнаде материјалне штете причињене сечом дрвета на парцели тужиле бр. ... КО ..., исплати на име резервне грађе даске 15.093,00 динара, јасенове грађе 3.872,00 динара, огревног дрвета 6.714,24 динара и шумског отпада 818,00 динара, укупно 26.497,24 динара, са законском затезном каматом почев од 20.09.2022. године па до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, тужилца је обавезана да туженом на име накнаде парничних трошкова исплати износ од 94.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Виши суд у Зајечару је, пресудом Гж 269/2024 од 12.12.2024. године, ставом првим изреке, потврдио пресуду Основног суда у Зајечару П 789/2022 од 23.01.2024. године, а жалбу тужиле одбио као неосновану. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиље прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете тужиљи причињене сечом дрвета на њеној парцели к.п. бр. ... КО Побижана пресуда којом је тужбени захтев тужиље одбијен донета је на основу утврђеног чињеничног стања да је тужени, исплатом тужиљи износа од 20.000,00 динара, у потпуности накнадио причињену штету, а да тужиља није доказала да би, по редовном току ствари, посечену количину техничког дрвета искористила за резање дасака. Тужиља у ревизији указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање што није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 468. став 1. и 479. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужиља је поднела 20.09.2022. године, а вредност предмета спора је 26.497,24 динара, па је поступак вођен по правилима за спорове мале вредности.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора, ревизија није дозвољена у смислу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**